

Joi, 9 iunie 2011

14. sprijină eforturile actuale ale SADC și solicită Uniunii Africane, SADC și Grupului internațional de contact să ducă la bun sfârșit procesul de tranziție;
15. sprijină în întregime măsurile corespunzătoare luate de UE la 7 iunie 2010, după încheierea procedurii de consultare în conformitate cu articolul 96 din Acordul de la Cotonou;
16. îndeamnă comunitatea internațională și Uniunea Europeană să sporească ajutoarele umanitare destinate poporului malgaș; reamintește că reluarea progresivă a programelor de cooperare cu Madagascarul este condiționată de respectarea deplină a tuturor principiilor democratice și libertăților fundamentale;
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant a UE pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, Consiliului Uniunii Europene, Consiliului ACP-UE, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Comunității de Dezvoltare a Africii de Sud, președintelui Joaquim Chissano și Comisiei Uniunii Africane.

Guantanamo: hotărâre iminentă privind pedeapsa cu moartea

P7_TA(2011)0271

Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2011 referitoare la Guantánamo: o condamnare iminentă la pedeapsa cu moartea

(2012/C 380 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere instrumentele internaționale, europene și naționale privind drepturile omului și libertățile fundamentale și privind interzicerea detenției arbitrare, a disparițiilor forțate și a torturii, cum ar fi Pactul internațional din 16 decembrie 1966 cu privire la drepturile civile și politice și Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984, precum și protocoalele aferente,
- având în vedere Rezoluția 62/149 a Adunării Generale a ONU din 18 decembrie 2007 prin care se face apel la un moratoriu referitor la folosirea pedepsei cu moartea și Rezoluția 63/168 din 18 decembrie 2008 prin care se solicită punerea în aplicare a Rezoluției 62/149 a Adunării Generale a ONU,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la pedeapsa cu moartea, în special Rezoluția din 7 octombrie 2010 referitoare la Ziua mondială împotriva pedepsei cu moartea ⁽¹⁾, Rezoluția din 10 iulie 2008 referitoare la pedeapsa cu moartea, în special în cazul lui Troy Davis ⁽²⁾, rezoluțiile sale anterioare referitoare la Guantanamo, în special Rezoluția din 13 iunie 2006 privind situația prizonierilor de la Guantanamo ⁽³⁾ și Rezoluția din 10 martie 2004 privind dreptul prizonierilor de la Guantanamo la un proces echitabil ⁽⁴⁾, rezoluțiile sale anterioare privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri, în special cea adoptată la 14 februarie 2007 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2009 referitoare la întoarcerea și reintegrarea deținuților aflați în centrul de detenție de la Guantánamo ⁽⁶⁾,
- având în vedere scrisoarea trimisă de Președintele său parlamentelor naționale referitoare la măsurile luate de statele membre ca urmare a Rezoluției sale din 14 februarie 2007,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0351.

⁽²⁾ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 80.

⁽³⁾ JO C 300 E, 9.12.2006, p. 136.

⁽⁴⁾ JO C 102 E, 28.4.2004, p. 640.

⁽⁵⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 309.

⁽⁶⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 91.

Joi, 9 iunie 2011

- având în vedere Protocolul nr. 6 din 28 aprilie 1983 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la abolirea pedepsei cu moartea,
  - având în vedere al 2-lea Protocol opțional din 15 decembrie 1989 la Pactul internațional privind drepturile civile și politice care are ca scop abolirea pedepsei cu moartea,
  - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât guvernul SUA intenționează să obțină pedeapsa cu moartea în procesul militar ce urmează să aibă loc împotriva unui bărbat din Arabia Saudită, Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri, care este deținut în prezent în centrul american de detenție de la Guantanamo Bay; întrucât în acest sens are nevoie de aprobarea unui funcționar cunoscut sub denumirea de „autoritatea de convocare”, a cărui decizie este așteptată peste câteva săptămâni;
- B. întrucât al-Rahim al-Nashiri se află în custodia SUA de aproape nouă ani; întrucât, deși a fost menționat într-un act de punere sub acuzare prezentat unei instanțe federale din SUA la doar câteva luni de la arestarea sa în 2002, nu a fost dus imediat în fața unei autorități judiciare și nu a beneficiat de un proces fără întârzieri nejustificate, așa cum cere dreptul internațional, ci, dimpotrivă, a fost deținut în secret până când a fost transferat la Guantanamo în 2006;
- C. întrucât, în perioada de aproape nouă ani în care s-a aflat în custodia CIA, se pare că al-Rahim al-Nashiri a fost reținut *incommunicado*, în izolare, în locuri care nu au fost făcute publice, și că a fost torturat, inclusiv prin metoda simulării înecului;
- D. întrucât la 20 aprilie 2011 Departamentul de Apărare al SUA a anunțat că Abd al-Rahim al-Nashiri a fost acuzat, în temeiul Legii comisiilor militare (Military Commissions Act) din 2009, printre altele pentru „omucidere cu încălcarea dreptului războiului” și de „terorism” pe baza faptului că ar fi fost unul dintre lideri în atacul împotriva navei *USS Cole* din Yemen din 12 octombrie 2000, atac în urma căruia au murit 17 marinari americani și alți 40 au fost răniți, și în atacul împotriva petrolierului francez *MV Limburg* din Golful Aden din 6 octombrie 2002, în urma căruia a murit un membru al echipajului;
- E. întrucât cazul lui Abd al-Rahim al-Nashiri, de naționalitate saudită, va fi primul judecat de o comisie militară de la reinstituirea acestor procese din ordinul președintelui Obama; întrucât nu s-a stabilit încă o dată pentru procesul său în fața comisiei militare, iar procuratura a recomandat ca pedeapsa cu moartea să reprezinte o opțiune în cadrul procesului, deși acest lucru trebuie să fie aprobat în prealabil de „autoritatea de convocare” a comisiilor militare, respectiv un funcționar numit de Secretarul de Stat pentru Apărare al SUA;
- F. întrucât funcționarul care reprezintă în prezent această autoritate a declarat că este dispus să primească comunicări scrise privind pedeapsa cu moartea până la 30 iunie 2011, urmând să ia ulterior o decizie;
- G. întrucât Uniunea Europeană este ferm angajată în lupta pentru obținerea unor moratorii asupra aplicării pedepsei cu moartea în țări terțe, într-o primă fază, și, în final, pentru abolirea pedepsei cu moartea în toată lumea; întrucât UE depune eforturi pentru ca acest principiu să fie universal acceptat;
- H. întrucât dreptul internațional al drepturilor omului recunoaște că anumite țări păstrează pedeapsa cu moartea, dar interzice aplicarea și executarea unei condamnări la pedeapsa cu moartea în urma unui proces care nu respectă cele mai înalte standarde de echitate;
- I. întrucât și-a exprimat deja criticile și a solicitat SUA să revizuiască sistemul comisiilor militare, acesta neîndeplinind standardele internaționale privind procesele echitabile;

Joi, 9 iunie 2011

- J. întrucât în 2007 raportorul special al ONU pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale a solicitat SUA să abolească comisiile militare; întrucât în 2009 raportorul special al ONU pentru execuții extrajudiciare, sumare sau arbitrare a solicitat SUA să nu organizeze în fața comisiilor militare procese în urma cărora se poate impune pedeapsa cu moartea;
- K. întrucât Abd al-Rahim al-Nashiri susține că, în 2002 și 2003, a fost reținut timp de mai multe luni în secret de către CIA în Polonia și că a fost torturat în această perioadă; întrucât, la 10 mai 2011, acesta s-a adresat Curții Europene a Drepturilor Omului, prin intermediul unei organizații neguvernamentale din domeniul drepturilor omului;
- L. întrucât, în ciuda elementelor care dovedesc că în lupta împotriva terorismului au avut loc încălcări extrem de grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional, cum ar fi acte de tortură, rele tratamente, rețineri *incommunicado* și dispariții forțate, puține persoane au fost deferite justiției în legătură cu astfel de fapte, atât în SUA, cât și în UE,
1. remarcă relațiile transatlantice strânse bazate pe valori fundamentale comune și pe respectarea drepturilor umane fundamentale, universale și nenegociabile, cum ar fi dreptul la un proces echitabil și interzicerea detenției arbitrare; salută cooperarea transatlantică strânsă pe o gamă largă de teme legate de drepturile omului la nivel internațional;
  2. își reiterează indignarea și revolta față de toate atacurile teroriste în masă, își manifestă solidaritatea cu victimele acestor atacuri și își exprimă compasiunea pentru durerea și suferința familiilor, prietenilor și rudelor lor; reafirmă totuși că lupta împotriva terorismului nu se poate desfășura în detrimentul unor valori fundamentale comune consacrate, cum ar fi respectarea drepturilor omului și statul de drept;
  3. își reafirmă opoziția declarată în urmă cu mult timp față de utilizarea torturii și a relor tratamente și față de pedeapsa cu moartea în toate cazurile și indiferent de circumstanțe și subliniază încă o dată că abolirea pedepsei cu moartea contribuie la consolidarea demnității umane și la evoluția treptată a drepturilor omului;
  4. solicită autorităților americane să nu aplice pedeapsa cu moartea în cazul lui Abd al-Rahim al-Nashiri; îndeamnă Înaltul Reprezentant, Baroneasa Catherine Ashton, președinția Consiliului, Comisia și statele membre să abordeze de urgență acest aspect cu autoritățile americane și să ia o poziție fermă față de SUA pentru a se asigura că Abd al-Rahim al-Nashiri nu va fi executat;
  5. își reiterează apelul adresat autorităților SUA de a revizui sistemul comisiilor militare pentru a asigura procese echitabile, de a închide centrul de detenție de la Guantanamo, de a interzice în orice situație utilizarea torturii și a relor tratamente, detenția *incommunicado*, detenția pe termen nedeterminat fără proces și disparițiile forțate; reamintește instituțiilor UE și statelor membre că au datoria de nu colabora la astfel de acte interzise de dreptul internațional, european și național și de a nu le acoperi;
  6. își exprimă regretul față de decizia președintelui SUA din 7 martie 2011 de a semna ordinul executiv privind detenția și de revocare a interdicției privind tribunalele militare; își exprimă convingerea că procesele penale normale, desfășurate în fața unor instanțe civile, reprezintă cea mai bună soluție la problema statutului deținuților de la Guantanamo; insistă ca domnul al-Nashiri și toți ceilalți deținuți aflați în custodia SUA să fie puși sub acuzare și judecați fără întârziere în conformitate cu standardele internaționale privind statul de drept sau să fie eliberați; subliniază, în acest context, faptul că tuturor ar trebui să li se aplice aceleași standarde privind un proces echitabil, fără discriminare;

Joi, 9 iunie 2011

7. solicită UE și autorităților din statele sale membre, precum și autorităților americane să se asigure că toate cazurile de încălcare a drepturilor omului și a dreptului internațional, european și național fac obiectul unor anchete și investigații complete, echitabile, eficiente, independente și imparțiale și că sunt deferiți justiției toți cei vinovați, inclusiv în cadrul programului CIA de predări extraordinare și închisori secrete;
8. salută faptul că mai multe state membre au acceptat ca foști deținuți de la Guantanamo să se stabilească pe teritoriul lor și solicită cooperarea mai multor state membre cu guvernul SUA în acest sens;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție autorității de convocare a comisiilor militare, Secretarului de Stat al SUA, Președintelui SUA, Congresului și Senatului SUA, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, Secretarului General al ONU, Președintelui Adunării Generale a ONU și guvernelor statelor membre ale ONU.

Ucraina: cazul Iuliei Timoșenko și al altor membri ai fostului guvern

P7_TA(2011)0272

Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2011 referitoare la Ucraina: cazurile Iuliei Timoșenko și ale altor membri ai fostului guvern

(2012/C 380 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Ucraina, în special rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre Uniunea Europeană și Ucraina, intrat în vigoare la 1 martie 1998, și negocierile în desfășurare cu privire la acordul de asociere destinat să înlocuiască APC,
- având în vedere Programul de asociere UE-Ucraina, care înlocuiește Planul de acțiune UE-Ucraina și care a fost aprobat de Consiliul de cooperare UE-Ucraina în iunie 2009,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 mai 2010 intitulată „Bilanțul politicii europene de vecinătate” (COM(2010)0207) și raportul privind progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare a politicii europene de vecinătate din 25 mai 2011,
- având în vedere declarația Președintelui său cu privire la reținerea Iuliei Timoșenko din 24 mai 2011,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Înaltei Reprezentante a UE, Catherine Ashton, cu privire la cazul Iuliei Timoșenko din 26 mai 2011,
- având în vedere declarația comisarului Ștefan Füle din 24 martie 2011 în urma întâlnirii sale cu Iulia Timoșenko,
- având în vedere legea referitoare la prevenirea și la combaterea corupției care a fost adoptată de Rada Supremă a Ucrainei la 7 aprilie 2011 și care va intra în vigoare la 1 iulie 2011,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

---

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0444.